

Udvalget deler, — men Indvendingen gjælder derimod, at de 50,000 Kr. ere tagne af Driften i Stedet for, at de burde være skaffede ved en særlig Bevilling, og Udvalget er ogsaa enigt i, at Loven af 14de Marts 1867, som Regjeringen i den Henseende paaberaaber sig, ikke kan erkjendes at give fuldstændig Frihed til for Driftens Regning at foretage en Udgift af denne Betskaffenhed og denne Størrelse; men da man ikke i Realiteten har Noget at indvende, og da man heller ikke finder den formelle Side at være af den Betskaffenhed, at det skulde foranledige særlig Indstilling, saa har Udvalget ikke sluttet sig til den af den ene Del af Statsrevisionen gjorte Indstilling. — Den anden Indstilling er til Statsregnskabs § 21, Konto V. C., det kongelige Theater og Kapel. Den lyder saaledes: „Det kan ikke passere, at der af Theatrets opsparede Formue er brugt 20,604 Kr. 5 Ø. til at dække Theatrets Underfsud. Udvalget opfatter § 28 i Loven 19de Februar 1861, der siger, at de ved det kongelige Theater og Kapel ansatte Embedsmænds Lønningstillæg udredes af Theatrets Reservecfond, som værende af det Indhold, at det ikke berettiger til en Indstilling som den, der her er ansørt; thi da Statsregnskabet viser, at denne Udgift er udredet med et større Beløb, nemlig 27,213 Kr. 33 Ø., medens det omtalte Underfsud, der er dækket, kun er 20,604 Kr., saa afkræstes derved formentlig Indvendingen. Iøvrigt er Spørgsmaalet jo bortfaldet efter Udfaldet af den sidste Rigsretssag. Udvalgets Forslag er altsaa, saaledes som det ses af Betænkningen, dette, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1875—76 uden noget Forbehold.

Ved Theatret er forøvrigt at bemærke, at Statsrevisionen ikke har kunnet tage under Overveelse det Laan, der er gjort til Driften, og som skulde være tilbagebetalt inden den 31te Marts 1877, fordi Oversigten over Theatrets Udgifter i 1876—77 ikke har været tilstede for Statsrevisionen, da den afgav sin Betænkning til Trykken og den saaledes ikke kunde undersøge, om de Betænkninger, under hvilke Bemyndigelsen er indbrømt, ere stete Fyldest; men det har ikke videre at sige, da det paagjældende Regnskab i Stedet for at fremkomme for Statsrevisionen for Finantsaaret 1875—76 vil fremkomme for Statsrevisionen for det næste Aar, nemlig Finantsaaret 1876—77. Som det høie Thing jo vil have set af Betænkningen, er der endnu kun nogle faa Punkter, hvorpaa Udvalget har henledet Opmærksomheden, dog uden dertil at knytte nogen Indstilling, og jeg skal kortelig berøre nogle af dem. Statsrevisionen har gjort opmærksom paa, at da Postgaarden i Kjøbenhavn blev ombygget, var der stillet i Udsigt, at der vilde blive tilveiebragt et Lokale, hvor de fra Udlandet kommende Pengebreve og Passer, som nu ekspederes fra Lødbor-

den, kunne blive ekspederede, men at dette Lokale ikke er tilveiebragt. Sagen er, som berørt i Betænkningen, den, at, ligesom dette Lokale i den oprindelige Plan ikke havde været paatænkt, saaledes viste det sig ogsaa under Ombygningen, at det ikke kunde skaffes tilveie paa Postgaarden, men Savnet vil paa anden Maade i den nærmeste Fremtid for en Del blive afhjulpel, nemlig ved en Bygning, der er under Opførelse paa Kjøbenhavns Banegaard. — Med Hensyn til Lønningerne ved Kunstakademiet har Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at Medhjælpssummen er bleven anvendt til Lønning til 2 Embedsmænd, der ogsaa vare lønede paa anden Maade, idet nemlig haade en af Professorene ved Akademiet og Akademiets Sekretær og Bibliothekar have haft Andel i denne Medhjælpssum, Statsrevisionen har imidlertid maafte ikke lagt Mærke til, at § 1 i Loven af 26de Marts 1870 indeholder en Undtagelse fra den af Statsrevisionen ansøgte Regel, idet der nemlig staar: „dog at der af bemeldte Sum fremdeles skal kunne udredes de Honorarer, som hidtil have været tillagte enkelte Embedsmænd for særlig Tjenstydelse, saalænge de vedblive med denne“. Med Hensyn til den omhandlede Professor ved Akademiet, som tillige er Formand i Skoleraadet, og som har faaet Andel i Medhjælpssummen, da har han allerede været dette længe forinden det Tidspunkt, som her er nævnt. Med Hensyn til den Anden, der senere er ansat som Sekretær og Bibliothekar ved Akademiet, kan det nok have sin Nytte, at Statsrevisionen har gjort opmærksom paa dette Forhold, men Indvendingen gjælder saaledes i hvert Fald kun den ene af dem. — Statsrevisionen har dernæst gjort en Indvending, som Udvalget maa erkjende er paa sin Plads, nemlig med Hensyn til en Hovedreparation, som er foretagen ved Jonstrup Seminarium, skjøndt Summen ikke er bleven overskreden. Planen gif ud paa, at der skulde skaffes 12 Læseværelser tilveie; men i Seminarieforstanderens eget Regnskab har Statsrevisionen set, at dette Arbejde er udført paa en anden, mulig langt hensigtsmæssigere og fornuftigere Maade, men dog paa en anden Maade end den, der var gjort Rede for, og den anker derfor over, at Bevillingen saaledes er anvendt paa en Maade, som væsentlig afviger fra den Plan, til hvilken Bevillingen har været knyttet, uden at der har været meddelt enten Grunde derfor eller Oplysninger derom, hvilken Anse Udvalget ikke kan Andet end give Statsrevisionen Ret i. — For Finantsaaret 1876—77 er der blevet bevilget en Understøttelse til Ingenieur Krarups Enke, hvilken Understøttelse Ministeriet har givet tilbagevirkende Kraft ogsaa for en Del af Finantsaaret 1875—76. Med Hensyn dertil har Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at der hverken paa Tillægsbevillingslov eller paa Finantslov er søgt Bevilling til denne Udvidelse af Understøttelsen, hvorimod Regjerin-